

[Ministeren for kulturelle anliggender]

slag om ændring af radioloven, men må på regeringens vegne afvise det.

Birte Weiss (S):

Danmarks Radio er en monopolinstitution, og det er derfor naturligt, at der løbende føres en intensiv debat om den måde, man forvalter monopoliet på. Socialdemokratiet har selv tidligere taget initiativ til at styrke denne debat, det er bl. a. sket igennem oprettelsen af amtsprogramråd. Danmarks Radio gør også selv en del for at formidle en bred folkelig debat om alsidighedsforpligtelsen, bl. a. igennem offentlige lyttermøder, igennem åbne temadebatter i radiatorådet osv. osv. Det er således almindeligt erkendt både af politikere og af Danmarks Radio, at en kvalificeret debat om alsidigheden simpelt hen hører med til en ansvarlig forvaltning af denne store, vigtige kulturinstitution.

Med centrum-demokraternes gentagne forslag om at lovgive for den enkelte udsendelse i stedet for, som man hidtil har gjort det, for den samlede programvirksomhed er der imidlertid ikke tale om en sådan seriøs kritik. Sandheden om centrum-demokraternes lovforslag er nemlig, at centrum-demokraterne forsøger at føre alle hr. Erhard Jakobsens tabte radiatorådsfelttog ind i folketinget. Det er naturligt at tage udgangspunkt i lovforslagets egne bemærkninger, og herfra citerer jeg:

»De fremførte klager er oftest afvist af radiatorådet med betydeligt flertal.«

Det er dér, hunden ligger begravet, simpelt hen. De fleste af hr. Erhard Jakobsens klager i radiatorådet er blevet afvist, fordi de har været uden bund i virkeligheden. Der har simpelt hen ikke været kød på dem. For mange af os kunne det så måske synes naturligt, at man på den baggrund gav sig til at overveje eventuelt at begrænse klagevirksomheden, men nej, sådan reagerer centrum-demokraterne ikke. Man går tværtimod, den modsatte vej. Centrum-demokraterne siger: når klagerne ikke passer til loven og ikke passer til virkeligheden, så må vi i stedet for lave loven om for at få regnskabet til at passe. Vi synes i socialdemokratiet, at det er en ejendommelig måde at forsøge at få ret på. Derfor vil vi afvise forslaget med præcis de samme argumenter, som vi har benyttet tidligere. Jeg

henviser specielt til, hvad jeg sagde ved debatten i marts.

Men jeg vil også godt sige, at vi finder det vigtigt i socialdemokratiet, at radiatorådet løser sin efterkritiske opgave seriøst og i overensstemmelse med alsidighedskravet. Det er vores opfattelse, at radiatorådet, sådan som det fungerer i praksis, også gør det på denne måde. Bl. a. derfor vil vi afvise lovforslaget og føje til, at vi tværtimod ser det som en vigtig opgave at værne om ytringsfriheden, om alsidigheden og om kreativiteten i Danmarks Radio. Det er for så vidt nok en banalitet at sige det, men vi gør det, fordi netop disse tre elementer er en helt afgørende forudsætning for kvaliteten.

Bertel Haarder (V):

Lovforslaget og denne debat, som jo ikke er den første, er udtryk for, at Danmarks Radios monopol er og bliver utåleligt, og at det bør brydes. Det mener befolkningen også. Det er blevet tilkendegivet meget klart for ganske nylig, men socialdemokratiet vil ikke høre tale om det. Når man lytter til socialdemokrater i denne debat, lyder det, som om deres ideal er at få befolkningen lænket til stolen foran én bestemt skærm, hvor pædagoger med en ganske bestemt opskrift kan lære dem, hvad man skal mene om tingene. Undskyld, hvis det lyder polemisk, men sådan er altså mit indtryk efter de mange debatter, der har været i radiatorådet og her i salen.

Det er meget karakteristisk, at Forbrugerrådet i denne sag støtter socialdemokratiet og ikke befolkningen. Det undrer mig ikke, men det siger lidt om, hvor højtideligt – eller rettere sagt hvor uhøjtideligt – man skal tage dette forbrugerråd.

I venstre ønsker vi monopoliet brudt ad flere forskellige veje, dels ved straks at styrke provinsafdelingen og gøre den mere uafhængig, f. eks. ved straks at flytte halvdelen af børne- og ungdomsafdelingen over til provinsafdelingen, dels ved på længere sigt at få et TV 2. I den forbindelse vil vi meget gerne overveje en begrænset adgang til reklame.

Noget andet, der trænger sig på, og som har med monopolbrud at gøre, er også, at vi skal udnytte den nye teknik, som muliggør, at man via kabler kan trække to svenske og